

prima instanță: V. Surucianu
(Judecătoria Cahul)

dosarul nr. 2r-27/16

instanța de apel: T. Dimitriadi, E. Dvurecenschii, N. Veleva
(Curtea de Apel Cahul)

DECIZIE

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către avocatul Dumitru Ignat în intersele lui Bunea Nicolae,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Maximov Mihail împotriva lui Bunea Nicolae cu privire la încasarea prejudiciului material, venitului ratat și prejudiciului moral,

împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2015, prin care s-a respins cererea de repunere în termen a apelului și s-a restituit ca tardiv apelul declarat de către Bunea Nicolae,

c o n s t a t ă

La 20 iunie 2014, Maximov Mihail s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Bunea Nicolae cu privire la încasarea prejudiciului material, venitului ratat și prejudiciului moral cauzat în urmă săvîrșirii infracțiunii.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 22 iunie 2013, a fost maltratat de către Bunea Nicolae, prin ce i-au fost provocate leziuni corporale. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 17 octombrie 2013, Bunea Nicolae a fost eliberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională potrivit art.55 Cod contravențional, fiindu-i stabilită amendă în mărime de 150 unități convenționale.

Susține reclamantul că prin decizia Curții de Apel Cahul din 17 aprilie 2014, recursul dînsului a fost admis, casată parțial sentința Judecătoriei Cahul din 17 octombrie 2013, Bunea Nicolae fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 Cod Penal, fiindu-i stabilită pedeapsă în mărime de 4 000 lei.

Afirmă reclamantul că, în urma loviturilor aplicate de către Bunea Nicolae dînsul a suferit dureri fizice un timp îndelungat, a primit tratament, motiv din care nu a avut posibilitate la data de 01 iulie 2013, să meargă la muncă în Federația Rusă, or. Permi, pierzînd un venit în sumă de 150 000 ruble rusești.

Solicită reclamantul încasarea din contul pîrîtului în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 29 553 lei, 57 465 lei cu titlu de venit ratat, 18 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Cahul din 03 februarie 2015, acțiunea a fost admisă parțial cu încasarea din contul lui Bunea Nicolae în beneficiul lui Maximov Mihail a sumei de 7 382 ,85 lei cu titlu de prejudiciu material, 18 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, 3 000 lei cheltuieli de asistență juridică, 57 465 lei cu titlu de venit ratat. S-a încasat din contul lui Bunea Nicolae în beneficiul statului 1 945,43 lei cu titlu de taxa de stat pentru pretenția cu caracter patrimonial cu privire la încasarea prejudiciului material și venitului ratat și 100 lei pentru pretenția cu caracter nepatrimonial.

La 06 mai 2015, Bunea Nicolae a declarat apel nemotivat împotriva hotărîrii Judecătoriei Cahul din 03 februarie 2015, solicitînd repunerea în termen a cererii de apel, casarea parțială a hotărîrii instanței de fond și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

La 14 iulie 2015, apelantul Bunea Nicolae a depus cerere de apel motivată, solicitînd admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărîrii Judecătoriei Cahul din 03 februarie 2015 în partea încasării sumei ce depășește 4 114 lei cu titlu de prejudiciu material, inclusiv cheltuieli pentru asistență juridică 1900 lei și 5000 lei prejudiciu moral.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2015 a fost respinsă cererea de repunere în termen și restituit ca tardiv apelul declarat de Bunea Nicolae împotriva hotărîrii Judecătoriei Cahul din 03 februarie 2015.

La 26 octombrie 2015, în termenul prevăzut de lege, Bunea Nicolae prin intermediul avocatului Dumitru Ignat a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2015, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii recurate și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

La 02 noiembrie 2015, avocatul Dumitru Ignat în interesele lui Bunea Nicolae a depus cerere de recurs motivată.

În motivarea recursului Bunea Nicolae a invocat că, instanța de apel la pronunțarea încheierii recurate nu a aplicat legea care urma să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, iar la examinarea apelului nu a luat în considerație argumentele invocate în cererea sa.

Susține că la pronunțarea dispozitivului hotărîrii nu a fost prezent, deoarece nu a fost înștiințat legal despre data, locul și ora examinării cauzei. Mai susține că prima instanță prin faptul că a redactat hotărîrea motivată după primirea cererii de apel depusă de către dînsul, a recunoscut faptul că apelul este depus în termen.

La 07 decembrie 2015, în adresa intimatului Maximov Mihail a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către Bunea Nicolae cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 426 CPC, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră

recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii recurate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea recurată.

Din suportul probatoriu prezent la materialele dosarului rezultă că la 20 iunie 2014, Maximov Mihail s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Bunea Nicolae cu privire la încasarea prejudiciului material, venitului ratat și prejudiciului moral cauzat în urmă săvârșirii infracțiunii.

Prin hotărîrea Judecătoreiei Cahul din 03 februarie 2015, acțiunea a fost admisă parțial.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 06 mai 2015 Bunea Nicolae a contestat-o cu apel, solicitînd repunerea în termen de declarare a apelului.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2015, a fost respinsă cererea de repunere în termen și restituit apelul declarat de către Bunea Nicolae ca fiind tardiv.

Potrivit art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 zile de la data pronunțării hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

Conform art.369 alin.(1) lit.b) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În această ordine de idei Colegiul relevă că termenul de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte, în conformitate cu art.110 CPC, iar dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător), în conformitate cu art.113 alin.(1) CPC.

Potrivit art. 116 alin.(1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probe ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Analizînd circumstanțele speței prin prisma normelor de drept evocate, Colegiul conchide, că recurentul nu a probat prin înscrisuri probatoare imposibilitatea depunerii cererii de apel în termen. Or, invocarea de către recurent că a primit copia dispozitivului abia la 15 aprilie 2015, nu constituie temei de a repune apelul în termen, deoarece legea indică expres că termenul de declarare a apelului se calculează de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii și nu este dependent de momentul motivării hotărîrii.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că nu a știut de existența hotărîrii primei instanțe și, respectiv, a omis termenul de declarare a apelului împotriva acesteia, or, potrivit materialelor pricinii (f.d.54) recurentul-pîrît a știut de existența litigiului în cauză, fiind legal citat pentru ședințele de judecată din data de 22 iulie 2014 și 15 octombrie 2014, iar faptul că recurentul Bunea Nicolae nu a fost legal citat pentru ședința de judecată din 03 februarie 2015, aceasta nu-i poate fi imputat instanței de judecată, odată ce recurentul-pîrît și-a schimbat domiciliul și nu a anunțat instanța de judecată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a menționa faptul că recurentul, cunoscând despre existența litigiului, nu a luat măsurile necesare după cum sugerează jurisprudența CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță, în speță contestarea la timp a actului de dispoziție a instanței de fond.

În această ordine de idei, este cert că prin depunerea cererii de apel la 06 mai 2015 împotriva hotărârii instanței de fond, pronunțate la 28 mai 2015, adică în afara termenului legal, recurentul a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale stipulate în legislația națională.

În acest sens Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că participanții la proces, conform art.56 alin.(3) CPC, au obligația de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, informându-se despre soluționarea litigiului în cauză și să declare ca urmare, cerere de apel în termenul stabilit de legislație, adică pînă la 03 martie 2015 (inclusiv), fapt care nu a fost efectuat, apelul fiind declarat doar la 06 mai 2015, și fără a prezenta dovada imposibilității îndeplinirii actului de procedură în interiorul termenului prevăzut de lege.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Melnic vs Moldova din 14 noiembrie 2006, definitivă la 14 februarie 2007.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Bunea Nicolae și a menține încheierea Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2015.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Bunea Nicolae.

Se menține încheierea Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Maximov Mihail împotriva lui Bunea Nicolae cu privire la încasarea prejudiciului material, venitului ratat și prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi